

GARBOWAĆ (2) *vb impf*

3 sg *praes* garbuje (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Wyprawiać skórę; depilare Cn [kogo, co] (2) : Dał go [osła] Bog do Rymárzá/ vźrzał on gárbuie/ Oflą fkorę ná wywrot/ bárzo ią nicuie. RejZwierz 121.

Przen: Nękać (1) : Ale ifczie theras febra Garbuie cię miafto ńrzebra. RejKup f4v.

Synonim: gorować.

MM